

במת

אלו

יום הולדת לבנ'גוריון או מלחת המאסר של התובים

— מאת ח. הרדר —

* הוא האיש שמנע את כיבוש ירושלים, יהודיה ושומרון במהלך מלחמת 1948 והוא הוא שטף אחר כך מחדל זה כמעט על כל שאר חברי המשילה ומפקדי הצבא מאותה תקופה.

* הוא האיש שלא נתן את ההוראה לכבות את עזה בשנת 1949 וכאשר נכבשה בשנת 1956 — לא היה מוכן להזוויק בת, בשל תושבייה.

* הוא האיש ששימש מלחמת העולם השתק את עניין רצח היהודים באירופה עד שהייתה מאוחר מדי — וזאת כדי לא להרגו את הבריטים, שהיו אמורים, לדעתו, "لتתלו בתמורה מדינה בחלק של ארץ-ישראל". (המשך מעבר לדף)

יום הולדת הי-85 לבנ'גוריון, הזדמנות נאותה להביא כמה קווים לדמותו:

* הוא האיש שהוביל את רעיון חלוקת הארץ, להבטחת האינטלקטים הבריטיים (קרי — עבדאללה) ולשמירת „אפרטהઇיד“ עתידי בין יושביה.

* הוא האיש שהיה אחראי לכך שייצאנו למלחמה 1948 ללא נשק מספק — ושלמנו את מלאה המחיר עברו מהחול.

* הוא האיש שעלו אמור בצבא כי שר הבטחון הראשון שרכש נשק לפני ה- זרים היה אשכול.

אלף

1971

נובמבר

תכיסי גטו במצרים ואדי ניזות של עצמה

זה הילך רוח של „בני חסות“ מובי הקים, של אנשי „הshaways לקטנות“, להסתגרותה בתוך גטו מדיני בכל ח' הנאמנים.

נסאלת השאלה: אם בכתבו להכות את האיבר שוק על יירך, אפילו היה והרchipivo עליינו לבעל חסותו? האם לא נהיה אנו עצמוני העצמה הקרו בעית באורו? המגעה לכל היא מסגרת התפיסה הנפשית בלבד, רוח הגטו בממסד שלנו.

אבל — אין כל סיכוי ועתיד לדמינות גטו כו. סכוי סביר להזלה ותמיד מוסוס בעולם של שלום נשף כאן אך ורק למעצמה עברית גדולה, הדתות לכל המצתה אליה, וופתורת בכך את בעיות המורה התיכון. מע. „אלף“

גבול הקבע בזר' מערב

„הרפובליקה המצרית
הערבית“

כל הכתבות על מצרים בשנה האחרונות מספרות על התרחשויות מן הפוך-ערבי, באוט', על פניה הרטענית ינות של טוביה המצריים מנו, „המעגל הערבי“. המפורטים לענייני הפנים של מצרים. אפילו שמה של המדינה הוחזר במדת-זמן לקד-מותו: לא עוד „הרפובליקה הערבית המאוחדת“ כי אם „הרפובליקה המצרית הערבית“.

יש להניח כי לא ירבו השנים וישאר ממוני — רק „הרפובליקה המצרית“, או פשוט מצרים. (המשך מעבר לדף)

המצג משונה ביותר. למעשה הרינו הכח החזק ביותר בכל האזור המשטטו מון הדם התיכון עד לאוקינוס ההודי, הדבר ידוע ומוכר לא רק לנו עבמגנו כי אם גם לאיבריו ולמשקופים מובהק.

כל האמצעים שבידי שכניינו, ביחס עם תמייחת פועליה מצר ברית-המעוזה, ובעצם שם המילחת של רוב שאר הנורומיים בעולם, מספקים בקושי לאו את כחנו אנו.

בשנים האחרונות מגיע הטווח הי צבאי שלנו עד בראש הנගלו (המרד בדרכם סדרן, ההפיכה באוגנדה, גבורות אתיופיה) וכן עד בובות פרס (הכסוך הירקיאירני ומרד הכרוי דם). על כל פנים, כך מיצים כל

מציצים. צבאי אחר, העולם המתפרק ערבי, מתגלה חסר-אונים יותר ווותה. למות שערדו בו הרטקתו השוננת מעצמות המערב, לשעבר, גם מעצמת-העל מן הצפון.

ולמרות כל זאת — אנו חיים בתנאי גטו מוקה, מבודד מכל צד. מדינת ישראל היה בימי השכנים, אפילו מתנגדים בחברת גטו מסתגרת שאינה רוצה להתעורר בחיי השכנים, אפילו כשהשתערבותות זו היא תנאי לקומה שלה.

גטו — שבדיו הכח הצבאי הקבוע בחיל ניכר של שתי יבשות, מערב אסיה וצפוני-מזרח אפריקה — והו תופעה שכמעט אין לה תקדים.

לא חוסר אמצעים כי אם ווסטר ריזון, תכנית ותכלית, הוא המונע מ- להיות המעצמה הקובעת בארץנו ורשותה לזרזנו את השלום בחלק עולם זה.

*

בעצם אולי ניתן לסכם את הילך הרוח של אלמאנצ'ה שבראשי המדיניות והצבאה שלבו במה שמספר כתבו הצבאי של נסיגה, ברית-הומות ששלב נסיגת הדירה. תיכון שיתה עליון להכות את הכוח הערבי-ירושה במצרים ואולי אף בסוריה. יוכל נכל. שוק על רך.

אבל — דבר זה יעשה אך ורק כדי להציגים בתמייה וברוגן. פיס בתרנאים גורמים יותר לא „הגו הגדילו“. שיעלה בגורלו להיות לשליט העlion על איזורנו — נסוח פינלנד, הסמכה למרכו הרכז הרוסי. (המשך מעבר לדף)

על סדר היום

מה

„הם“

רצוים

— מאת ע. רדי-אור —

בכל אחד מן הנאים שבכם הזכיר את יהודיה ושומרון חווית שרי-הבטחון שלנו ואומר: הם רוצים שנstellen ממש! מועלם לא עשה נסיוון להביא לביקעה זו סය — כי לאו זה מובנת מעוגמה שי- אין הוא זוקה להובחות. ועתונאים, ואחרים — שההשכמה הילחנה לדרדר ולהרשים — חווורים ומוסרים לנו, בכתבה ובעל-פה, על „המפעלים רוווי-השנהה“ בהם נת- קל הירושאי המצוי בעיר יהודיה ושומרון ובכפריה.

„מבטי השנהה“ של בנבנישטי הדבר מוכיר לי מעשה שימושתו מפי מכר: מירון בנבנישטי דיבר לפני כשנה וחצי, בחוג נציגו, על יבנין איגוד ערים, בין ירושלים, רמלה ובית לחם לאחור ששת הערים ה- אחרונות תחוורה להיות חלק מן ה- מלוכה האשימים. או הו קומנה מר- כות בו, מים וחשלי מושתפות.

נשגב אליו מכר ושאלו: „למה אין מתחיל בגעין זה כבר היה?“ ענה בנבנישטי: „היום הם אינם מסכימים“. „אם הם יסכימו?“ הוסיף מכר ושאל.

כל מי שידע מילים ספרות ב- העברית מנסה להשתמש בה ברגע עם השראיל, לא אחת כשהישראל פונה אליו בערבית עילגת, או — היאו? ושאל אני את עצמי: שמא גם האחרים לא נתקלו במבטי-שנהה, שמא

תולדות הארץ היא ההיסטוריה הלאומית

משפטים קדומים מסלפים עובדים

תחזית דמוגרפית ל-1980

— מאט ב. עצמן —
בגליו המהיר של פروف' ע. זהר על
פרנס מוגרפית בישראל". המאמר
עסק בוגנות תהליכי ומוסרים ב-
חלקים השונים של ארץ-ישראל ול-
ארום מובאות חזיות על החסם המספר
בין יהודים ולא-יהודים בישראל ב-
שנת 1980.

אם אננו עוסקים על חיבור בנושא
אתנו כשהוא עצמוני. לדיננו אין קשר
בין דת ולאות. לנו לא חשוב מה דתו
של אחריה מדינית ישראל — ואנו בעד
כללית כל מי שרצה ומסוג להיות
ארוח נאכו ומושיל — ללא הבדל דת
ומוצא.

אם אננו מגים על המשך המאמר אין לנו
זה, הרי רק משום שיטקיים "דרוי"
באים "אליה נודעת להם השפה הרבה"
על מעכבי השמיון של ישאל.
শশন্মুন শপর আমি কি, "নিন্ত লক্ষণ
ব্রডিক আ হোম বু যাই রো লালা
যোহুদা বার্জ", ও অট দ্বাৰ গোল্ডা
ন্নি রোচা লক্ষণুর কেল বক্র লক্ষণ
কমা গোল্ডা উৰুম গোল্ডা" আৰু
অট গোল্ডা শলী শলী এক শিল্পী
বহুম সেফৰ কল আপৰ শলী
মুৰো. ও অট শলী শমুনো দ্বাৰ মুৰো
মসি মাফি মনহাগি আমোত আহোত
হিনো মত্তিখস আলাম বশলী রোৰা
অম লা বসলী কলোনী.

מאמרנו של זהר מוסיף לעניין מיום
בונס. מסתבר כי — כפי שקרה לא-
אחד לגביהם שיקולים פוטליים מיעקרים
הוא רעוע ואינו תואם את העובדות.
פרופ' זהר קבע כי אחד היהודים
בכל האוכלוסייה בארץ-ישראל המער-
רבית כולה עלה בתהודה ב-1% בלבד
שנה, בעוד, משך כל תקופת 53 שנים
שנים, בין 1917, הואה מעלה ל-64% ב-
וחהילך זה של גידול נמשך כל ה-
האות מאחדת תחת המנדט (בה היתה
בקהילת הקה'ירוק (ביה' הוה התושבים
מהולקים בין 3 מושלים שננים) ובין
בקה'ת השלטון הרשמי (אחרי מל-
חתם 6 הימים).
ולදעת המחבר הצפוי הוא שתהיליך
הה'וף מעבר לדף)

ה„פלסティינאים” של ד"ר פורת

— מאט שמעון ברנע —

ד"ר יהושע פורת הוא עורך של רב-
ען, „החברה המורחת הישראלית" —
„המוחות החדש". ספרו החדש, „צמיה"
העברית בירושלים. ספרו החדש, „צמיה"
חת התנועה הלאומית העברית הפל-
שינאיות 1918-1929", מבוסס על עבר
הזה שיצחה אוטו בצעירות מועלה וב-
דוקטורט ב-1970.

מבחן החומר העיקרי, הרי זה
ספר על האדמיניסטרציה הבריטית ב-
ארץ בתקופה הנסקרה. מוארות בו,
בגזרה שאינה מנוגה מלחמות, מלחמות
רכבי השלטון הבריטי, ומלחמות בר-
מכרעת בלבבי הסתה ביידערטייט, שי-
הניבה שורה ארוכה של מהומות-דים, עד
ליום סיוקו מכאנן בכוח הנשך
העברית.

אולם, בצד פעולו מביתנות גiley ה-
מקורות ועיוצרים, נטפס המחבר לאשי-
ליית קיומה של גבורה לאומית ערבית-
פלשינית, קיום החסר כמעט בכל הנחות
משותפת על חותם ארץ-מלדת; ותי-
יעוד; תמון-יעולם היסטורי לגביה ה-
לאומיות מיהודה מיהודה; והוותה
יחוד לעתיד. לעומת זאת, פטיסיפ של
בלתי עברי בארץ כי אם פטיסיפ של
עדות, שבטים, חמולות, דתות.
הה'וף מעבר לדף)

במשפט אחד: „תולדות הארץ" היא
היא, „התודעה הלאומית", ובמשמעותה
גם „התודעה העולמית": זיהוי שקל
לhabנו בעברית, בשני משמעה —
המצומצם והרחב — של המלה „ארץ".
אין ניגוד בין השקפה לאומית ו-
השקפה אוניברסלית, „הומניסטי":
שתיהן היינוריה.

*

לא כן פנו הדברים אצלנו, במדינת
ישראל — אם בಗשות המחקר ה-
אקדמי, אם בחוראה בתיא-ספר יסודיים
ועל-יסודיים.

אין ממלדים בתיא-ספר את „תול-
dot הארץ"; אין כותבים ספרים על
נושא „סודיו" וכולו; אין מקדים
לו אף מכון לכ-סימחון (קדימה)
אחד באוניברסיטות. במקומות ההכרה
הלאומית, ככלומר הארץ מסויימת מ-
כלנו מגיל הפעוט עד למבוגרים — ר-ק
דבר אחד, הממסד ל민יהם — ר-ק
ויה, „התודעה היהודית".
היא ובין לאו בשיהיא עצמה, לא על
את מדבר כאן — איננה יכולה בשום
אופן לבוא במקומות התודעה הלאומית.
לאו יותר.

— מאט ע. ג. חרווון —

אין לומר כי השקפה ארצית-לאומית
עומדת בוגדר להכרה העולם הבהיר.
כל ארץ וארץ משתייה כਮובן לאו
גיאוגרפי נרחב יותר, וכל האורות
הם על פניו כדורי הארץ. אך אין שם
אפשרות להתייחס באופן מחייב למצו-
מקם מסוים, של ארצו מסויימת מ-
ארצאות הארץ. ראייה „בגלאומית"
או „קסומופוליטית", שאינה מודישה
קובומ-יכל כבלות הכל במקום מבו-
צחא — אין לכך כל ממש וכל אמת.
העולם שונה שורה הוא מיניו הו
בחירה עולם שונה מזוה המשתקף
מבعد למקפויים צרפתיות.
לכן כל היסטוריה לאומית הרואה
לשמה כוללת בתוכה אוניברסיטה
אוניברסיטה, באשר ובמה שזו מתי-
יחסת לו. אפלו ביבתי-הספר הספר
בצרפת למשל, לומדים על תרבויות
המערות, על קדמוניות, „המוראה הארץ"
„קרוב", על יון מופת, על קיסרות
רומי, על מסעי הצלב, על גלו蓑 אמי-
טריות פרנסיה, ובתולדות נרד „היס-
טורייזם" מציגות שאין כל קושי
להבין.

אבל אומות העולם, ובפרט אצל
בעיר עייזבו את פניה העולם המודרני,
הגבוה הלאומי מבסס על תודעה ארי-
צית, ותולדות הארץ זהות עם היס-
טוריית הארץ.

לאמיתו של דבר, אין הפרדה כלשהי
בין שני המושגים, לא לגבי ענייני
החוות והעתיד, לא לגבי ענייני
צՐפת, למשל, למשה, ריא להלamps הצרפתי,
איטליה היא הלamps האיטלקי — ותו-
לא. וכך גם אין היסטוריה צרפתית,
או איטלקית, בפרט מולדות א-רץ.

גישה ארצית בראיה ופשטה זו,
מאפיינת את עמי-התרבות הגדולים,
ואינה מותנית כל-יעיך בוצרות מש-
רדים או התארגנותם המדינית. יש
והאחד המדינני בא להם מוקדם
ביחס, ושלא הווש אל-חול מולו-
שלשים.

שלשות מלכי הפוראנקים יצרו לפחות
לא את אחות מלמכתם בכל ארץ-
הגאים לשבעה, ומהפכה הצפתית
השלימה את מלאכתם: „תולדות פר-
נסיה" (Histoire de France) היא
פעלי-זיווצא מציגות שאין כל קושי
להבין.

לא כן הדבר באיטליה: מימי ה-

ראשית ועד מהה מלחמה ה-19 לפס-ירה, לא
יע-צ'יה-אי אהודה מדרנית מוגה-ב-
כלל (אפיקו קיסרות וומא נוגה-ב-
סגורת ים-תיכון כולה, יותר מאשר
במסגרת איטליה). אך זה לא מגע-
את הגזיות היגאנוגרפיה, מ-
משמש יסוד מכירע לכל מחשבה-
ומאמץ לקרה חיה תרבותית-זרואו-
מית; ואיטליה המודרנית נולדה קודם
כל, עוד לפני מאבקיה להאות מ-
שיט, מתחודעת היחוד האיטלקי (Storia
ובעב, בתולדות איטליה) (Italia
ללאו, וחודתו העצמית, כולו ו-
ההיסטוריה, יסודם אפוא במקומו ו-
ייחדו היגאנוגרפיה — באצ'ו).

גיאוגרפים (לפחות לא לא-דוקה —
אמ-כ'י גם הם הם הלוויים ביגאנוגרפיה),
המשיעים על התודעה הלאומית ו-
מנונים אותה: העם נגועין, חברה-
וככלכלת, אגוניות-זרות, רובות-וישון,
ועוד. אולם אף אחד מהם אינו קובל
שלעצמם. רק הארץ, „ארצ'ה" (טר-
טוריה) הלאומית, על כל אשר בה,
מכריעה לבסוף את פני הדברים.
מי שוחרק, למד או מלמד את תולד-
ות צרפת, למשל, לא איכפת לו שה-
„אבותיו הגאלים", ולפניהם — אבות
על-מי-שם התרבות הצידינית דרי-
ארצם בכניםים משתנים: דיברו מי-
ירדע מה, קיבלו שפה קלטית, אחר-
כך ליגת מושבשות, ומכל-יאר זר-
הם את הצרפתית, שאמם היא נdro-
ברת גם מוחץ לצפת, נתת שגאליה
הפקה פראנקיה, או בערבית מימי
הבנייה — צרפת: הכל הינו-ה-
מקומיות, השבטיות, המחוויות, הקרו-
תניות (טסקנה ולטימ ויגוריה, לומ-
אך וריך קשר האמץ ההיסטורייה מת-
ברר כי תוכנה זו של „הבת מולדת",
של המחבר כותה אפוא סוג בו כל וכבר,
ולפעמים גם הנקבות, מזוויות, בוכו-
דרכ' נשפי עמוק, לחול רכוש בלעדיו
זה ולהגן עליו."

מתוך מחקרים והתגליות שהתרבו ב-
עשרים האחראונים במדיינ הבאלוייה,
הסוציאולוגיה והstorיה מודרנית מת-
של דר-ריך תוכנה זו של „הבת מולדת",
של המחבר מושמע את מומרו לא לעמ-
וניות בני הארץ, אין היא מותנית
מיוחדת לבני הארץ, אין היא מותנית
בריה קשר האמץ ההיסטורייה מת-
ברר כי תוכנה זו של „הבת מולדת",
של המחבר כותה אפוא סוג בו כל וכבר,
זהו האוטר, „הצ'וי הטיטו-איל",
הצ'וי האוטר, עשו בסופו של דבר
להתגבר על שיקולו האינטנס הפלטי.
רוברט אדרון מודגשים זאת בשפע
של בעליך, תוך דוחף הארץ-הארצית
חוק יותר מוחך הארץ — גם ב-
בעל-ח'ים, גם אצל הארץ. מסתבר כי
הומרי משמע את מומרו לא לעמ-
וניות, גם אצל הארץ? מסתבר כי
משוך אליו את בת זונו אלא כדי
להזכיר, ואשר למובלות דרכו-אצ'ו
ירביה, ואשר למשקה הסגולו של
„הבת מולדת" לעותם, „הבת נשים"
בהתהגות האוטר, שואל המחבר: כמה
גברים מתוך הרגינס על הארץ וכמה
לכון היהודים שבפורה.

— לטענו אשה אהובה?
בפרק מוחך (פרק 6) חוקר אדרוני
את הקשר האמץ הקיים בין ה-„לאום"
המודרני לארצו: תכנונתו העקרית,
הכרתו העצמית הקובעת, ועוצם מהותו
ה- „ארצית".
אדרוני ע. שכתב את ספרו לפני
מלחמת העולם השנייה ששה ימים — מישם את
מסקנותיו גם לעובותיה של מדינת
ישראל (עמ' 305-312) ומסקנות אלה

לקורא „אלף”

אם רצונך שמכירך יקבלו
את „אלף" — שלח לנו את
תתוכותיהם.

„אלף" ישמה לכבלי ממך
תגובה על ענייני יום יום
גם על מה שננדפס ב„אלף".

שליח רשות, מכתבים ל-
מערכת, וככפ' להמשכת הוו-
פעטו הסדרה של הכתאן.

ఈ. פלسطינאים של ד"ר פורת

(המשך מהעמוד הקודם)
זה ימשך ויש להנני ששבנתו 1980. יהי
אתה הייחודי הארץ למלטה 70%.
לדעתי המחבר קבע את הרכב ה-
אוכסונה בישראל במחצית המאה ה-
אחרונה תהליכי היגיינה לא-ארץ וממנה,
ואילו לרבי הטבעי נודעה השפעה
מעטת יחסית.

אלומן משל כל יש במאמר זה עניין
משמעות שהוא מנמק את אחת האמנויות
המוסחרות ביחסו של הממסד הפורט-
לייטי שלנו: האגדה שהלא-יהודים מת-
רבים פה בקצבם כה מהיר, שהנה הנה
הם עומדים להדביק את מס' הפורה
בצוחה משכונת מאה. הטרורים, למשל,
מחוץ לאיזיס-ישראל, מואר גם הוא
רשות הבריטי הגד צורף, הם גולמיים
עליהם לקל עליהם התהווות כלשהי.
מעות התרבות מיפוי שרים
ומנגיגי המפלגות. הם מונופים בדחליל
הდמוגרפיה ובשמו הם דורשים נסיגת
ונישת טחים — כדי להימנע מ-
להפוך למעוט.

אשמה כבדה רובצת על הלשכה ה-
מרכזית לסטטיסטיקה, שעוזדה מגמתה
אליה, שנפתחה לגישת קזרת ראי ור'
שחתות, ושלא הגיבעה על שפע ה-
נתונים הסותרים את הפחדים הדמו-
גרפיים היהודים. ב. עצמוני

למיות נוצרית, ב-1919, לא זה בלבד
שהיה בלתי אפשרי בלי הסכמתה ה-
מלך הצבאי הבריטי, אלא גערד
ביוומו בפועל ממש. הבריטים קיוו
שימצא בועידה רוב לחוכנותם (ה-
אנטינצראטיבית), שהזיאה במתכוניותם
ל התבונן, שלטונו עצמי תחת חסות בריטי-
טיית. אלא שהסתכנים הציגו, אשר
שענו על מסורת מקומית ארכואה יותר,
הביבס במרקחה זה את רריכיהם והוועדי-
הה-דילמה בסוריה הדרומית".

תפקידו המידיע הרוב, שציגש ד"ר פורת
רת, מחברר ביל צל של ספק, כי ה-
שליטון הבריטי התהאגנות המוסול-
מית נוצרית, הם תאומים, שנולדו ב-
רצוי לדעת מה יוכלו היזינים לעזרה
מול רע אחד. מתרן, כי השולטן
הבריטי תרם תרומה אינטנסיבית מכ-
רעת להתאגנות זו, כמו שמקל שכנגד
היתה מותנית מראש בסכמה לפורך
את עולם של גורמים קולוניאלים, הינה
חוות כלפי "הבית הלאומי". המגמה,
שהושגה בחלוקת, היתה לא-רואן ולגבש
שכבה של עסוקים מקומיים שיחיו
לעמדו בראש כל גורם מתקדם באזורי
אשר הופך את הארץ בסיס ומקלט לכל
שוחר חופשי. מדיניות מופרcta זו נמי-
שכת, למרבה הצער, גם בתקופת ה-
הוועדי הראשונה של ד"ר פורת, כי כינוס
הוועדי הראשונה של האודאה-המוסול-

ఈ. פלسطינאים של ד"ר פורת

(המשך מהעמוד הקודם)
כל אלה שקרים בטל-מוסכם,]
אחיות-יענים וצירוט-ינפל, מות של משרדי-מושבות ומשרדי-חווץ,
בריטים צראפטים, מאו מלחתה ה-
עולם הראשון. המחבר מעיד, כי מה
שקרוו בפיו תנעה ערבית-לאומית לא
מגנה עד 1919 אלא 150 איש לכל ה-
לאומית העברית ולהתמודג עמה (בלי
שם צורך להתחש מושך למסורת
שבטויות ותתיות, כל עוד יש בהן עניין),
שבכחות אוכסונה נחשוף-ניחסית).
ד"ר פורת לא בדק אפסקטים אלה
של הנושא. משום לכך לוכה עבדותו,
חורך שיטתייה המרשימה, ביפויו
תיוות יסוד שאין להן ארכואה במציאות
אות המתוארת גם בספר. המחבר
מניח מראש, שאנו צמה ארכאי-יש-
ריאל תנעה ערבית, ככלומר וזה מידי-
חוות כלפי "הבית הלאומי". המגמה,
שהושגה בחלוקת, היתה לא-רואן ולגבש
שכבה של עסוקים מקומיים שיחיו
מכוראים לאנגליה, שכן היו הדיברים
לה את שלטונם על עדותיהם.
הנה כי כן, מתרן מן המידיע ש-
מספק ספרו של ד"ר פורת, כי כינוס
הוועדי הראשונה של האודאה-המוסול-
על כך.

הוועדי ש. פרידמן בע"מ

בשותו עם הוועדי HAWTHORN HUTCHINSON LTD וויריווק

גאה להציג את הסדרה האנציקלופדית

אולקיס החדש

בדאי לך לחתום מייד!

— מלא, גווע, צרע איך או המחאת דואר, הכנס למעטפה ושלח —

לכבוד
הוועדי ש. פרידמן בע"מ
רח' רוזנברג, 27, תל"א

הנגי מומין בזאת את ששת הכרכים של הסידרה האנציקלופדית, "אולקיס החדש" במחיר המוחוד
של 168.— ל"י, במקום המPAIR הרוגני (ז"ג, 192.), ואקבל מכם את כל ששת הכרכים תוך 14 ימים.

אשלים בצוורה הכהאה (זא? מהזק את המיתור): 1. הנגי שייעט עס' הזמנת זאת השולש ראשון בסך — 18. ל"י בצעק או בהמחאת דאר לפקודת
הוועדי ש. פרידמן בע"מ זא' והשלשים אחרון (בחדש ה-19) ש' 6.— ל"י.

הנגי שייעט עס' המונה זו את הסכום המלא בסך — 18. ל"י בצעק או בהמחאת דאר לפקודת
הוועדי ש. פרידמן בע"מ זא' להמציא לי עס' ששת הכרכים שי הינט — אחת משלושים מערכאות

ספרים שאותה חרחתי וסמנתי:
□ דבריו ימי מצרים מאת ג'יימס ברטראד בשני כרכים (אשר מחרים 17.00 ל"י)
□ דבריו ימי יוון מאת ג'י. ב. ברוי בשני כרכים (אשר מחרים 21.00 ל"י)
□ דבריו ימי רומא מאת ג'. קרי בשני כרכים (אשר מחרים 21.00 ל"י)

ר"ב המחאה על סך

לי"י לפקודת

הוועדי ש. פרידמן בע"מ

שם	טלפון .....
כתובת: עיר	רחוב .....
תאריך	חתימת .....
על הטופס וראשים לחתום בוגרים בלבד.	

ארקיאולוגיה
ספרות העולם
מוסיקה
פילוסופיה
דתות

בכל כרך — כ-500 עמודים בפוליטורום בלבד
ונדרים בהיקפת פאר באותה עוצמה. ספ. 160.
עכבר פונורות ר' 167. דפים בגביהם מלאים. כרוניק בד'
כטיפות וווער טופת לאלה גבעויה הדרדרה.
האנציקלופדיות ערביה של ר' 160. פרטוטרומים.
כעטנים ומוחמים מכל רוחבי העולם. בעריכת המהוועדי
העדרת פתחותם 27 כפישט אנטרכטב באוניברסיטת ישראל:

ד"ר משה אטר
דוקטור לככליה
ברופ' שמואל הוגו ברגמן
האוניברסיטה העברית. ירושלים

ברופ' לאלה גולדברג
סופת, משורת ומורה באוניברסיטה העברית
ברושלים

ד"ר ראובן גלעד
אוניברסיטת תל-אביב
יהושע היישברג
טסיקלוג

ברופ' צ. וורבלוסקי
דוקו הקולטה למיפוי הרוח באוניברסיטה העברית,
ירושלים

אורורה ינגרמן
האוניברסיטה הנברית, ירושלים

פרופ' צבי יעבץ
דוקו הקולטה למיפוי הרוח, ראש החוג להיסטוריה
באוניברסיטת ת"א
ד"ר שלום י. כהן
ראש החוג לספרות אנגלית, האוניברסיטה העברית,

ירושלים
ד"ר יעקב לוינגר
אוניברסיטת תל-אביב
ד"ר א. מор
פדגוג

אריה מור
ברוחה בפקולטה לפילוסופיה, האוניברסיטה העברית,
ירושלים

ד"ר דוריון מריעו
מחלקה לפילוסופיה, האוניברסיטה העברית,
ירושלים

ד"ר ארברם נגב
מכון לפילוסופיה לארכיאולוגיה באוניברסיטה
הברית, ירושלים

ד"ר יוסף נדבה
בורחה באוניברסיטת בר-אילן

דוד סון
סופר ותומם
ד"ר א. פוזננסקי
האוניברסיטה העברית, ירושלים

פרופ' ש. פינס
האוניברסיטה העברית, ירושלים

ד"ר צ. רוזן
אוניברסיטת תל-אביב
אליעזר שבד

האוניברסיטה העברית, ירושלים
ד"ר משה שווארץ
אוניברסיטת בר-אילן

ש. שלום
סופר ומשורר
עד' שמאלי
אוניברסיטת תל-אביב
פרופ' נתן שרמן
סוכו ווינמן, רוחובות
פרופ' בר-עממי שרפטי

ראש הפקולטה לפילוסופיה באוניברסיטה תל-אביב

כמילא הוא טווען שהוא חלק מ... "ה-
קאומיה העברית". *

אמת זו לא יכולה להשתלטן בכלל
מי שאינו שומע ערבית. אף על פי
כן היא מוגלה לעיתים גם תוך עיון
בדברים הנגאים לא בערבית.
אחד החזדמנויות לגילוי זהה אירא-
עה כשותונאי איטלקיה ראיינה את
מנחיגי המחרת של "הפלשטיין"
תינאי" יאסר ערפאט, והותעינה לדעת
מה הן גוכניות לעתיד, ובין היתר
שאלה מה הם הנובלות ש, החלום
הפלשטייני" טוען להם.
ערפאט ניסה להתחמק מן השאלה,
אבל בשנולח הסבר:
"אינו אכן כל שאלה של גבולות.
הפלשטיינים הם חלק אינטגרלי
של האומה הערבית, אשר מולדתיה
משתרעת מהempfrisch עד האטלנטי"
(היאו נטרנס ב, וויניגטו פוטס)
ב-30 במרץ 1970.

משום כך ארגונים אלה, המתארים
"פלשטיינים" איבם אלא חלק מן
הגבא הערבית, ומלהמתם איננה מל-
חתמה של הנטניה הפלשטיינית", אלא
מלחתם, הקואומיה הערבית".
עם מציאותה של ישראל — "ישראל"
אל-רבתי" או "ישראל-קונטנטי" כאחד
— משומ שבסתה אדמה זה "אסור
שתיים סום ישוט לא-ערבי", וזה
סבירה ש כל נאמני הקואומיה
רויאים בישובים סרטון שיש להשמידו
— ואחת היא אם ייוו בשכם, כי
דמשק, בקהיר או באלג'יריה.
דיבורים על „לאום פלשטייני" ש-
אותו "יש לבוא לידי הסכם", כשהם
בנסיבות מפיהם של רודפי הסכם, כשהם
דיס בישראל, יותר ממהם מציגים
אוו מציגותם, הם מיעדים על חלומם
של אומרים, המקווים בכל מואדם
שיכללו לחומט בדרך זו מלחמות חיים
מושתפים עם בני ארץ הלא-הזרם.
dry עוזי אורן

הלאומיות הפלשטיינית

חלום ומציאות

אכן קנות זו של קנים אלה
אפשר להבינה.
למעשה אין שום גורם ממש
תפקידו לשמש דבר מכך מחדך לעמי
העולם הערבי", מלבד השפה הערבית
בבית הספרותי, השואבת את כליה
מן הקראן, והוא שפטם הזירה של
כל העربים.

למעשה, רעיון "הקאומיה הערבית"
בפירשו המדיני עורד או נופל על
פי השאלה אם וויסף הערבית הספר-
רתוית לשמש לשון הלמורים וה-
כתיבה הלאומית" היחידה או לא.
אם יועלו שות הדיבור הערבית
על הכתב וחומר בעיל מפהה תרבות-
יתנו להן, אם תחול מפהה תרבות-
ית עומקה בעלת אופי של "רנטאנט"
ברחבי העולם הערבי, ואם השפה
הערבית הספרותית תעבור מידי
ספר ומדפסו יוסים אילים מוקום ה-
כבוד הרואי לה במחקר תיאולוגי
ופילולוגי — אז ילש "העולם הערבי"
צורה חדשה למורי, צורה פולוריס-
טי, ובזה היה מקום זה לאוומיים
הערבים החדשים והן לאוומיים לא-
קובדים, ארמיים, ישראליים, קופטים
או ברברים.

אולם כל עוד לא אירעו מפהות
אליה, וכל עוד למוונה, "וطنיה" נודעת
המשמעות הנוכחית, וביחסו בלבד של עוז
לא יחס שום פלשטייני ערכיהם לאו-
מיים אמיטיים לאנשי פלשתין
אין כל ייחוד לומר בערבית, "לאומיות
פלשטיינית" או, "לאום פלשטייני".
מי שטוען שהוא שיך ל„וطنיה
הפלשטיינית", הרי על פיה מערכת ה-
מוסגים הנוכחית, שהובירה לעיל,

לענות על השאלה כיצד להתגבר על
הקשה ברכישת אמונות הקרייה וה-
כתב האצל הילדי השוחרים בגיינט
אות.

הס אפיקו סדרה של ספרי לי-

מוד מיוחדים שבהם ימצאו הילדים

משם את הלשון המדוברת בפה,

כגון שטוקטס does the dom.

הוא הדין בשוויירה.

ההרומנית השויזית היא הנלמדת
בימים בנסיבות הנמכות ברוב בתיה
הספר של הקנטוניים הגרמניים, ורק
לאחר שרשו הילדי שוכביה המשיכים א-
השלatta, שכביבת המשיכים א-
המששל, קציני הצבאות, כחני הדת,
המורדים, בעלי העתונים והគותבים
בזהם, המומאים על רשות הרדיו וה-
טלוויזיה.

בדומה לכמירים של ימי הביניים —
שאף הם היו גושאי התרבות במונם —
— אין אלה מסוגלים להעיר את ה-
חוויות הילינה של העלתה לשונות

הספרות איננה מודרת כל ככל
ל-הציג באפיי קרייני דושות, מואם
זינים ושיכים בעת התפילה ונואמים
מצוחצחים.

ואולם הערבי הקנות לא-
ערבית הספרותית היא כה רופפת,
עד שלא נשא אליו ילדים בלשונות
כל היוציאו, לחוץ ילדים נסיוו אחד,

ילדי בית ספר עברי בטרכ ווכל לכל
ATAB תב איה ייבור משלו, וגומם בדילו
ל-עלום יהיה שובי בסיכון המיליציות
הלשונית שאין מניחות לו לבטא
את עצמו.

לו היה איזה מהן גונן מבני העולם

הערבי טושה נסיוו של חינוך ב-דיא-

לקט", ודאי כבר היה מוקע בפי הקני

אים, כי, בוגד בקאומיה הערבית".

(סוף מעמוד שני)
השליטים ברכובות, החדרות ברדי-
ו וההרצאות באוניברסיטה, כמו גם כל
התינוק הניתן לצד מעתה בלבית
בלבד... אן יש לה שאלת חינוך מוגר, או
של שירותים מושגוט; זהה שאלת של
חינוך בשפה זורה, שפה כתוב בלבד.

המחריד ביותר הוא שורךי הד'
קשר זהה כndo ההמוניים בעולם הד'
ערבי, שנושא דגל המהלך התרבותי
והשכלתי, אין אלא בין הילדי השכבה
השלatta, שכביבת המשיכים א-
המששל, קציני הצבאות, כחני הדת,
המורדים, בעלי העתונים והគותבים
בזהם, המומאים על רשות הרדיו וה-
טלוויזיה.

כайлן חבל להם על ההישגים הא-
שיים שכנו בעמל כה רב של שינוי
ולימוד בערבית הספרותית, פן
ילכו לאיבוד עם עליית ערכו של
הדיילקט"...

הרבנסט באירופה, תחיית הספרות
והאמנות, וההתקדמות הענקית של
המודע, לא בא לו עולם אלא לאחר
שבטו מונח נפטר מן החינוך ב-
לטינית, ולא לפניו שהשפות הלאומיות
האתיות זכו להיפך לשפות לימוד,
שפות כתוב, שפות ספרותיות.

זה היה היסוד להתקדמות ה-

אדירה של הזמן המודרני!
העולם הערבי יוכל למן
הפתחות טבעיות מתקבל לו, אלא
במהר כבד של מהנק תבוחית ופיגור
חברתי ואישי בחברותיהם ללא כל
תקווה לשינוי.
מכחינה זו שורי „העולם הערבי"
בימי הביניים שלו.

חינוך בדיאלקטים

הבדלים הלשוניים שיש בין ה-
שפה הערבית הספרותית ובין כל אחת
מן השפות הערביות המדוברות אינם
חמורים מן ההבדלים שבין השותות
הஸלאות, למשל. רק גלגול החתפות
חותות הפלטית קוראים לאלו "שפות"
ולאלו "דיאלקטים".

על כל פנים, הבדלים קטנים לאין
ערך מכוונים בין האנגלית הסקט-
דריתית של ארצות הברית ובין „האגנ-
טיות השוחרה" המדוברת בפי תושבי
„הניותות השוחרים" של כרכי אמר-
יקה.

אף על פי כן, די היה בהבדלים אלה
כדי שאנשי חינוך ולשון אמריקניים
יערכו מחקרים שיטתיים בתחום זה כדי

נון בל

הוצאה לענייני בלשנות
ירושלים, ת.ד. 3340

עלילות האלים, מאות צבי-
רין (אוניברסיטת פרנסיל-
בניה) — כל השירות ה-

אפשרות שנחשפו באוגריתת
חבריך העברית החדשה

(המשפט הפושט), מאות
עווי ארון (האוניברסיטה
העברית בירושלים)

ההפקה בידי אקדמי
קרית האוניברסיטה ירושלים

הוצאת חרמון

ת.ד. 17223 - ת"א

יצוא לאור:

ארץ-הקדם 4.90 ל"י	מדריך היסטורי ומדיני למורה הקרוב 108 מפות ודיagramות 2.50 ל"י	השלום העברי 1. ל"י	אבן הטענים מנהה בהירות את עיון היסוד שאנו נציגים בפניהו הום ומצביע על הדרך לשולם 1. ל"י	שתי פנים לדין האם הוא יהודי או ישרלי? נתוח ההגדרה הלאומית לאור נסיוו היהו של ראשון המנהיגים מילדי הארץ הערבים אשר בארץ-ישראל (מהדורה שנייה) 1. ל"י	מייסד הבילויים, דוודו של אבשלום פינגרברג, על מוצא הפלחים ועל עתודה של א"י. הקדמה מאת ד"ר עוזי אורבן וקטעים מאה ד. בז'גוריון 3. ל"י	ההורכי בחושך — שירת כנען אופק עברי — בטאון הטענים 1968 1.50 ל"י	עלון הטענים — חורף 1970 1.50 ל"י	עלון כנען — קיץ 1970 1.50 ל"י	ישראל מאין ולאן? הדריכים הפתוחות בפני ישראל כתבים ראשוניים כתוב אל הנער (1943), משא הפתיחה (1944), כל גליונות, אלף" 1953-1948, אלף" של ערב מלחמת ששת הימים, ועוד 45. ל"י
——— סמן X במשבצת המתאימה									
———— אבקש לשולח לי את הפרטומים המופיעים ביאxa									
———— רצוף בווה צ'ק/המחאה דואר (ע"ש מ. גור) על סך ל"י כתובות שם									
————									

לפי הוצאת חרמון
ת.ד. 17223, תל-אביב

רצוף בווה צ'ק/המחאה דואר (ע"ש מ. גור) על סך ל"י כתובות שם

הלאומיות הפלשינאית

אחד מעשי הראשונים של ח' שלטונו החדש היה להחרים את בתיה הספר האשוריים, לאסור על הוראת השפה הארמית, שפטם של האשוריים, ולהמירה בערבית, והכריה את יידי האשוריים להתקרא בשמות אחרים. „האומיה העברית“ איננה מסוגה לסבול הבראה פוליטית. כל המהו גורר ב„מולדת העברית“ חיב להיות ערבי!

*

על צד האמת, „האומיה“ יכולה להיות בעלת אופי אחר לגמרי. כך למשל, אין ספק כיימה של „תרבות סקנדינביה“, המשותפת לכל הסקנדינבים. תרבויות מסוות זו, ו' תקבת המשותפת שבין הלשונות הסקנדינביות, מושתפת זו ליותר מאשר הרבה דיאלקטים דו-ים יסוד אומוני מיסטי, במשמעותם של מונחים לאומניים נפרדים ב' מדינות נפרדות.

לו היו-days מתעקשים „לאחד“ את כל ארצות סקנדינביה, ומוצאים להם בני ברית בכל אורך סקנדינביה כדי לאסור על פיתוח הלשון הנורו-ויגית או השוודית, וכדי לכפות על כל הסקנדינבים את השימוש בדיית עתיקה בבתי הספר, בעוננות, ב' ספרות, ברדיו, בטלוויזיה. היה המכабד דומה לממה שתרחש היהם בעולם העברי".

ברור גם שיש „האומיה האנגלורוסית“ שבאה משתתפים עמי בריטניה, ארכזות הברית, קדחה, אוטרליה ועוד. אליהם הגיעו עברו ימי האימפריאלים שבם סבור היה כל אדם שהשתתיק ל, „האומיה“. יה' זאת, שמיאותה החיה היה איחוד מדרני, או שקיומה הערטיאי יכול היה למגוע מאהת מן המדיניות הכללו מלבד רrait עם מדינה „חיה“. צוניות, כגון צופת.

ואולם הדוגמה המתויאמת ביותר ל„האומיה“ מסוג „האומיה העיר“ בית" היא אירופה של ימי הבינים, אירופה הטורו-הומניסטית, כשהאי טליתה היהת השפה היחידשה בתבוקה ובתחפוף למדוי, וכשהצטול ושבבי אי רופת שורה חרוגה שם שיכים ל„האומיה“ אחת, הרגהש יצילה אף להבאים לידי מפעלים מודניים אדי' רים, שבעצוםמושות, כגון מסען הצלב.

האומיה העברית אויבתו של כל ערבי

הופיע הטורו-הומניסטי של ח' האומיה העברית הוא הרהיטואה קידום כל עמים העربים עצם.

התואזה החמורה ביותר, הפגעתו בכל אדם בעולם הערבי היא האיסור לחפור את השפט הדיבור ל' שפה תוכובה, שפה ספרותית.

כל ילד גדל בעילם הערבי – נשללה ממנו היכולת הבטעית להתחנן בשפטו – וכות שודרגה פעמים רבות בהחלומותם של הגנים והשנים בין העובדים לבין האודם – וכל ילד בשפה שהיא נכפים עליו למדו – דים בשפה שהיא שפה וודה לו – הלא היא השפה העברית הספרותית.

שפה זו רוחקה מכל אחת מון השפות העבריות החות – אלו ח' קרויות „דיאלקטים ערביים“ – כשם שלטונית רוחקה מאיטלקית, או מצרפתית, מספרדית, מפורטוגזית או מרומנית.

שפה זו נכפית על החמוניים, בעילם הערבי – ומונעת את התפתחותם החנית והחescalתית של כל אדם בעולם זה, ממש כסש השליטנית בימי הביניים ים תקופה ההשכלה של כל אדם באירופה. שחררי לימוד בשפה זרה, שאיש אינו מדבר בה, מביא בהכרח לידי שיטות הוראה המבוססות על שינוי וצרירה, ולא על תבונה ובעה. שווה בפרש שמלות יופת ואירוע, מקרים בשם רענון, „האהווה הליפנית“ שמהים הוה והלהה חול איסור על השימוש בלשון התרבות, והאטאלקית, וככל הספרים, העותנאים, העותנאים,

(המשך בעמוד הקורם)

שתיים מקרא בעברית ואחד תרגום לעברית — מאת ד"ר עוזי אורנן —

כדי להביע תוכן מונח עברי זה באננות יש לתרגםו „החלק הפלשי-

אופיה של ההאומיה העברית

כבר היו בעולם דוגמות אחרות להנחות מסווגה של „האומיה הערבית“, שטאפו לאחד אחותות פול-"

טית חברות לאומיות נפרדות, על יסוד אומוני מיסטי, במשמעותם של מונחים נפרדים.

יותר מכל מכך היהת תנועה זו, „ה-

האומיה העברית“, את התנועה ה-

לאומית שחשפה לשיחם המוסלמים על-

עמלה. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-

מאוותם. לא היה בהם כל דרכו להטעמם בפרק שכבת השליטים המוסלמים,

בדברים שאליהם מוסגים לדבר אלא

על תרבותם הייחודית ולקיים את עצי-